

ACORD adoptat pels magistrats de la Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en Junta General celebrada el 24 d'octubre de 2011, després de la reforma de la LEC duta a terme per la Llei 37/2011, d'11 d'octubre.

La interposició d'un recurs de cassació, en l'àmbit de la competència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, contra les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials de Catalunya, a partir de la data d'entrada en vigor de la Llei 37/2011, d'11 d'octubre, pot deduir-se, complint les previsions dels articles 477.1 i 477.1. II de la LEC, en els casos taxativament previstos en els tres ordinals de l'art. 477.2 de la LEC, que constitueixen supòsits diferents i excloents i, per tant, no comunicables.

Els casos que preveu l'art. 477. 2 de la LEC són:

A) Apartat primer de l'art. 477.2 de la LEC, que es refereix, de manera exclusiva, a les sentències dictades per a la tutela judicial civil de drets fonamentals, excepte els que reconeix l'art. 24 CE, és a dir, substanciades d'acord amb el que disposa l'art. 249.1.2 de la LEC.

B) Apartat segon de l'art. 477.2 de la LEC, que serà la via adequada per recórrer contra les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials de Catalunya, tramitades pel judici ordinari, quan la quantia del procés excedeixi els 600.000 euros, i

C) Apartat tercer de l'art. 477.2 de la LEC, a l'empara del qual es pot recórrer contra les sentències que presentin interès cassacional conforme al que disposa l'art. 477.3 de la LEC, en els casos següents:

1r/ Quan les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials de Catalunya, ho hagin estat en processos tramitats per les vies del judici ordinari i verbal, i amb una quantia que no excedeixi els 600.000 euros, i

2n/ Quan les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials de Catalunya siguin dictades en processos tramitats per raó de la matèria, és a dir, en: (a) Tots els que ho hagin estat segons el que disposa l'art. 249.1 (excepte el núm. 2) i 250.1 de la LEC, i (b) Les dictades en els processos especials regulats en el llibre IV de la LEC i qualsevol altra llei.

En l'escrit d'interposició cal indicar el supòsit, dels previstos per l'art. 477.2 de la LEC, conforme al qual es pretén recórrer contra la sentència, que s'ha de fonamentar per poder resoldre sobre l'admissibilitat o no del recurs de cassació.

Motivació:

Era doctrina consolidada de la Sala Civil de Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a l'empara de l'art. 477.2 de la LEC, amb anterioritat a la reforma duta a terme per la Llei 37/2011, d'11 d'octubre, que les sentències dictades per les audiències provincials de Catalunya podien ser objecte de recurs per interès cassacional si el presentaven i per raó de la quantia —si l'assolien— qualsevol que hagués estat el procediment tramitat; d'això se'n seguia que no es tractava de vies excloents, per la qual cosa no hi havia res que s'oposés al fet que la proposició la fes el recurrent de manera alternativa i comunicable entre els tres apartats de l'art. 477.2 de la LEC.

La reforma duta a terme per la Llei 37/2011, d'11 d'abril, ha modificat la redacció de l'esmentat art. 477.2 de la LEC, de manera que distingeix en els apartats 2 i 3 els criteris de quantia i matèria, conforme als quals s'ha seguit la tramitació del procés. Mentre que en l'apartat segon es té en compte, exclusivament, el criteri de la quantia, en l'apartat tercer —referit a l'interès cassacional— precisa de manera expressa que s'hi pot recórrer en contra quan “ *...la quantia del procés no excedeixi els 600. 000 euros o el procés s'hagi tramitat per raó de la matèria...*”, per la qual cosa les sentències dictades en segona instància per les audiències provincials de Catalunya quan el procés s'hagi tramitat per raó de la matèria només poden accedir al recurs de cassació per la via de l'art. 477.2.3 de la LEC. Cal remarcar que conforme a l'art. 249.3 de la LEC, la determinació de la classe de judici per raó de la quantia només s'aplica si hi manca una norma per raó de la matèria; aquest és un criteri excloent i primari (el de la matèria) per establir la classe de judici que calgui seguir.

Així mateix, l'art. 481.1 de la LEC referit a la interposició del recurs, suprimit l'escrit de preparació, estableix que “En l'escrit d'interposició s'ha d'expressar el supòsit, dels previstos per l'article 477.2, d'acord amb el qual es pretén interposar recurs contra la sentència”, redacció en singular (supòsit) que corrobora el seu caràcter excloent i per tant no comunicable dels diversos apartats de l'art. 477.2 de la LEC.

ACUERDO adoptado por los Magistrados de la Sala Civil y Penal del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, en Junta General celebrada el día 24 de octubre de 2011, tras la reforma de la LEC operada por la Ley 37/2011, de 11 de octubre.

La interposición de un recurso de casación, en el ámbito de la competencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, contra las sentencias dictadas en segunda instancia por las Audiencias Provinciales de Cataluña, a partir de la fecha de entrada en vigor de la Ley 37/2011, de 11 de octubre, podrá deducirse, cumpliendo con las previsiones de los artos. 477. 1 y 477. 1. II LEC, en los casos taxativamente previstos en los tres ordinales del art. 477.2 LEC, que constituyen supuestos distintos y excluyentes y, por tanto, no comunicables.

Los casos previstos en el art. 477. 2 LEC son:

A) Apartado primero del art. 477.2 LEC, que se refiere, de forma exclusiva, a las sentencias dictadas para la tutela judicial civil de derechos fundamentales, excepto los que reconoce el art. 24 CE, es decir, sustanciadas conforme lo dispuesto en el art. 249. 1. 2 LEC.

B) Apartado segundo del art. 477. 2 LEC que será el cauce adecuado para recurrir las sentencias dictadas en segunda instancia por las Audiencias Provinciales de Cataluña, tramitadas por el juicio ordinario, cuando la cuantía del proceso excediere de 600.000 euros, y

C) Apartado tercero del art. 477. 2 LEC, al amparo del cual se podrán recurrir las sentencias que presenten interés casacional conforme lo dispuesto en el art. 477. 3 LEC, en los siguientes casos:

1º Cuando las sentencias dictadas en segunda instancia por las Audiencias Provinciales de Cataluña, lo hayan sido en procesos tramitados por los cauces del juicio ordinario y verbal, cuya cuantía no excediere de 600.000 euros, y

2º Cuando las sentencias dictadas en segunda instancia por las Audiencias Provinciales de Cataluña sean dictadas en procesos tramitados por razón de la materia, o sea, en: (a) Todos aquellos que lo hayan sido según lo dispuesto en el art. 249. 1 (excepto el núm. 2) y 250. 1 LEC, y (b) Las dictadas en los procesos especiales regulados en el L. IV LEC y cualesquiera otras Leyes.

En el escrito de interposición deberá expresarse el supuesto, de los previstos por el art. 477. 2 LEC, conforme al que se pretende recurrir la sentencia, que se fundamentará para poder resolver sobre la admisibilidad o no del recurso de casación.

Motivación:

Era doctrina consolidada de la Sala Civil de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, al amparo del art. 477 .2 LEC, con anterioridad a su reforma operada por la Ley 37/2011, de 11 de octubre, que las sentencias dictadas por las Audiencias Provinciales de Cataluña podían ser recurridas por interés casacional si lo presentaban y por razón de la cuantía —si la alcanzaban— cualquiera que hubiese sido el procedimiento tramitado; de lo que se seguía que no se trataba de cauces excluyentes, por lo que nada se oponía a que la proposición se realizase por el recurrente de manera alternativa y comunicable entre los tres apartados del art. 477. 2 LEC.

La reforma operada por la Ley 37/2011, de 11 de abril, ha modificado la redacción del citado art. 477.2 LEC distinguiendo en sus apartados 2 y 3 los criterios de cuantía y materia, conforme a los cuales se ha seguido la tramitación del proceso. Mientras en el apartado segundo se contempla, exclusivamente, el criterio de la cuantía, en el apartado tercero —referido al interés casacional— precisa de forma expresa que se podrá recurrir cuando “ *la cuantía del proceso no excediere de 600. 000 euros o este se haya tramitado por razón de la materia.....*”, por lo cual, las sentencias dictadas en segunda instancia por las Audiencias Provinciales de Cataluña cuando el proceso se haya tramitado por razón de la materia solamente podrán acceder al recurso de casación por el cauce del art. 477. 2. 3 LEC. Nótese que conforme al art. 249. 3 LEC la determinación de la clase de juicio por razón de la cuantía solamente se aplica en defecto de norma por razón de la materia, siendo éste un criterio excluyente y primario (el de la materia) para establecer la clase de juicio que deba seguirse.

Asimismo, el art. 481.1 LEC referido a la interposición del recurso, suprimido el escrito de preparación, establece que “*En el escrito de interposición se expresará el **supuesto**, de los previstos en el art. 477.2, conforme al que se pretende recurrir la sentencia.....*” redacción en singular (supuesto) que corrobora su carácter excluyente y por tanto no comunicable de los diversos apartados del art. 477. 2 LEC.